

Sygn. akt III AUz 205/14

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wiesława Stachowiak (spr.)
Sędziowie:	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer del. SSO Robert Macholak
Protokolant:	inspektor ds. biurowości Beata Tonak

po rozpoznaniu w dniu 14 maja 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

przy udziale zainteresowanego: M. K.

o podstawę wymiaru składek

na skutek zażalenia odwołującej (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P.

na zarządzenie Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 13 marca 2014 r. sygn. akt VIII U 3541/13

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do dalszego prowadzenia.

del. SSO Robert Macholak	SSA Wiesława Stachowiak (spr.)	SSA Iwona Niewiadowska-Patzer
--------------------------	--------------------------------	-------------------------------

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Okręgowego w Poznaniu (delegowany sędzia Sądu Rejonowego) zarządzeniem z 13 marca 2014 roku, w sprawie VIII U. 3541/13 zwrócił odwołanie (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 9 sierpnia 2013 roku w przedmiocie ustalenia podstawy wymiaru składek.

W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że pełnomocnik odwołującej, pomimo wezwania do uzupełnienia braków formalnych odwołania, nie przedłożył dokumentu potwierdzającego umocowanie osoby, która udzieliła mu pełnomocnictwa procesowego 20 sierpnia 2007 roku. Z przedłożonego przez pełnomocnika odpisu z rejestru przedsiębiorców z 20 marca 2012 roku, nie wynika, aby osoba udzielająca pełnomocnictwa, była uprawniona do działania w jej imieniu.

Odwołująca spółka (...) w zażaleniu na zarządzenie, podniosła zarzuty:

1. naruszenia prawa procesowego, tj. art. 126 § 3 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. poprzez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie,
2. naruszenia prawa procesowego, tj. art. 130 § 2 k.p.c., poprzez jego błędne zastosowanie, z powodu niezastnienia przesłanek, uzasadniających zwrot odwołania,
3. naruszenia art. 130 § 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i przyjęcie, iż braki formalne odwołania nie zostały uzupełnione w terminie,
4. naruszenia art. 7 w zw. z art. 178 § 1 Konstytucji w zw. z art. 15 ust. 1 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym, poprzez naruszenie zasady legalizmu.

Skarżąca spółka wniosła o uchylenie zarządzenia o zwrocie odwołania i umorzenie postępowania w przedmiocie zwrotu odwołania oraz nadanie sprawie dalszego biegu, ewentualnie o uchylenie zarządzenia o zwrocie odwołania i przekazanie sprawy do Sądu I instancji do ponownego rozpoznania.

Pismem z 28 kwietnia 2014 roku odwołująca uzupełniła treść zażalenia o zarzut naruszenia 468 § 1 i § 2 pkt 1 k.p.c.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Skarżący w jego uzasadnieniu argumentując na rzecz swego stanowiska w pierwszej kolejności wskazał, że Sąd Okręgowy w Poznaniu wydał zarządzenie o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych pomimo, iż do odwołania zostało dołączone pełnomocnictwo wraz z odpisem KRS spółki, z którego wynikało prawidłowe umocowanie pełnomocnika.

Niemniej pełnomocnik odwołującej w wykonaniu zarządzenia o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych, przedstawił Sądowi wymagane dokumenty. Skarżąca wyjaśniła z jakich powodów opatrzenie zarządzenie przewodniczącego wzywające do usunięcia braków formalnych odwołania. W szczególności, pełnomocnik spółki uznał, że skoro do odwołania od decyzji ZUS dołączył zarówno pełnomocnictwo jak i KRS, z którego wynikało, że K. F. był uprawniony w dacie jego udzielenia do jednoosobowej reprezentacji spółki, wezwanie dotyczy aktualnego KRSu, uwzględniającego zmienioną od 2007 roku reprezentację spółki.

W konkluzji skarżąca podniosła, iż rzeczony wezwanie do uzupełniania braków formalnych odwołania, nie spełniało wymogów jasności i precyzyjności i strona obiektywnie mogła mieć wątpliwości, co do jego treści.

Zarządzenie Sędziego nie jest w ocenie spółki prawidłowe i nie ma uzasadnionych podstaw.

W uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia przewodniczący wskazał, że z przedłożonego odpisu KRS aktualnego 20 marca 2012 roku, nie wynika ażeby K. F. udzielający pełnomocnictwa procesowego w imieniu odwołującej, był uprawniony do działania w jej imieniu 20 sierpnia 2007 roku, jak również ażeby był uprawniony co najmniej na dzień 20 marca 2012 roku do samodzielnej reprezentacji spółki.

Pełnomocnik jest obowiązany przy pierwszej czynności procesowej dołączyć do akt sprawy pełnomocnictwo z podpisem mocodawcy lub wierzitelny odpis pełnomocnictwa wraz z odpisem dla strony przeciwnej (art. 89 zdanie pierwsze k.p.c.).

Wykazanie prawidłowego umocowania w przypadku reprezentowania przez adwokata (radcę prawnego) strony będącej osobą prawną wymaga złożenia pełnomocnictwa, udzielonego temu pełnomocnikowi przez osoby działające w imieniu osoby prawnej oraz dokumentu świadczącego, że osoby te są umocowane do działania jako organ osoby prawnej. Dokument taki powinien być złożony we właściwej formie.

W uzasadnieniu uchwały z 8 listopada 2007 roku, w sprawie III CZP. 92/ 07 Sąd Najwyższy wskazał, iż do wykazania, że osoby działające jako organ osoby prawnej są uprawnione do udzielenia pełnomocnictwa procesowego, nie jest konieczne, aby aktualny bądź zupełny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego był sporządzony według stanu na dzień wystawienia dokumentu pełnomocnictwa procesowego.

Wymaganie, aby odpis z rejestru był aktualny w chwili sporządzenia dokumentu pełnomocnictwa, można traktować jako sytuację idealną, ale nie można jej - ze względu na potrzeby obrotu prawnego, w tym cywilnego postępowania sądowego - uznać za konieczną.

Wykazanie umocowania osób wchodzących w skład organu osoby prawnej do udzielenia pełnomocnictwa możliwe jest także na podstawie odpisu aktualnego albo zupełnego wystawionego przed dniem sporządzenia dokumentu pełnomocnictwa. Jeżeli pełnomocnik przedstawia w sądzie przy pierwszej czynności procesowej dokument pełnomocnictwa opatrzony datą, to sąd nie bada z urzędu, czy pełnomocnictwo - po dniu sporządzenia dokumentu, a przed dokonaniem czynności procesowej - nie wygasło lub nie zostało przez mocodawcę odwołane. Podobnie postępuje przewodniczący badający pisma pod względem formalnym; towarzyszy temu założenie, że jeżeli pełnomocnik składa pełnomocnictwo, to twierdzi w sposób dorozumiany, iż jest ono "aktualne". Podobnie można założyć, że jeżeli pełnomocnik składa w sądzie dokument pełnomocnictwa opatrzony datą i załącza do niego - w celu wykazania umocowania osób wchodzących w skład organu osoby prawnej do udzielania pełnomocnictwa - odpis z rejestru wydany przed dniem sporządzenia dokumentu pełnomocnictwa, to zarazem w sposób dorozumiany twierdzi, że umocowanie istniało także w dniu wskazanym na pełnomocnictwie.

W niniejszej sprawie Przewodniczący uznał, że umocowanie pełnomocnika do działania w imieniu odwołującej spółki nie zostało wykazane, gdyż nie przedłożono odpisu KRS aktualnego najpóźniej na dzień 20 sierpnia 2007 roku.

Sąd Apelacyjny uznał, że zaskarżone zarządzenie w okolicznościach niniejszej sprawy jest nieuzasadnione.

Po pierwsze, pełnomocnik skarżącej na wstępie odwołania wskazał, że działa w imieniu spółki w oparciu o pełnomocnictwo, które wraz z odpisem KRS dołączone zostało do pisma przewodniego. Sądowi Apelacyjnemu wiadomym jest z urzędu, że (...) sp. z o.o. złożyła odwołania od co najmniej kilkudziesięciu decyzji ZUS w przedmiocie podstawy wymiaru składek. Założyć zatem należało, że pełnomocnictwo i odpis KRS przedłożono w jednym egzemplarzu wraz z pismem przewodnim.

Treść odwołania powinna być oczywiście przedmiotem badania Przewodniczącego we wstępnej fazie rozpoznania sprawy.

Wobec takiego wskazania przez pełnomocnika na legitymację do działania w procesie w imieniu spółki, zarządzenie o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych odwołania uznać należało za niewystarczająco precyzyjne.

Przewodniczący kierując się oświadczeniem pełnomocnika o złożeniu pełnomocnictwa i KRS, powinien był wskazać, że nie zostało ono jednak dołączone do odwołania przekazanego przez ZUS do Sądu i brak ten należy uzupełnić bądź też ewentualnie skonkretyzować o jaki odpis KRS chodzi.

W zaistniałej sytuacji nie budzi wątpliwości, iż zarządzenie o wezwaniu do uzupełnienia braków formalnych odwołania jest niejasne i sposób odczytania go przez pełnomocnika odwołującej jest uzasadniony.

Po drugie, odwołująca w piśmie z 9 grudnia 2013 roku, po wykonaniu wezwania do braków formalnych, przedstawiła bardzo dokładnie czym kierowała się, przedkładając w wykonaniu tego wezwania odpis KRSu z 20 marca 2012 roku. Argumentacja przedstawiona przez odwołującą jest jasna i spójna.

Kolejno, nie można również pominąć, że do zażalenia na zaskarżone zarządzenie dołączone zostało oświadczenie zarządu (...) sp. z o.o. Członkowie aktualnego zarządu spółki oświadczyli, iż pełnomocnictwo, udzielone radcy prawnemu - K. K. 20 sierpnia 2007 roku przez spółkę, reprezentowaną przez członka zarządu (...) sp. z o.o. z siedzibą w P. - K. F., uprawnionego w w/w dacie do jednoosobowej reprezentacji spółki, nie zostało do chwili obecnej przez nią odwołane, zmodyfikowane, nie wygasło, ani nie zostało w jakikolwiek sposób ograniczone.

Przewodniczący miał zatem podstawy aby rozważyć zasadność zastosowania w sprawie art. 395 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. art. 398 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386 § 1 k.p.c. uchylił zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do dalszego prowadzenia.

del. SSO Robert Macholak	SSA Wiesława Stachowiak (spr.)	SSA Iwona Niewiadowska –Patzner
--------------------------	--------------------------------	---------------------------------